

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 11

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

389
Falun. 28. Januari 1879.

Käraste!

Jag är så jagad af affärsbref att jag knappt vet till mig. En öfversättare skrifver idag till mig. "Här förläggarna slås om en författare och till och med telegrafera och bätternas, så om du kan stå nära att bli mycket berömd." Jag måtte visst vara i den Kasusen. Du skall en gång se om du ej en gång kommer att sakna de lugna Tider, de Jeurling, höll dessa böcker så stolta för allmänheten, som en förläggare kan, då du kommer in i detta virrvarr. Om det ej vore för pengarna så samverligen man borde låta öfver

Har du varit i Palestina om du tror att han följt
hvilket härligt ämne detta är. Säg mig
att min nästa bok spelar dels i Sverige
dels i Synien så att jag måste ut. Det
har han ju varit duktig och i bara
fallit i hävrykning. Han nämmer bara
om första planen. Meningen med bref
vet är att jag skulle övertala fru Berg-
att bli Ingelborg. Den stora älskade varel-
sen kallar hon Effrida. Det är utmärkt
att kalla henne varelse. eller kan ju aldrig
tänka på henne som på en vanlig män-
niska. Jag har undrat om jag något filhar-
maniskt sällskap skulle vilja utföra Fri-
hof. Det vore nog en smilla roligare än
Paulus, Elias, etc.

Hör du, bed Betty, ett kan lagas, att
Jag får Beskovska. Tala om för henne
om min plan att skrifa om svenska
länder i Palestina om du tror att han följt
hvilket härligt ämne detta är. Säg mig
att min nästa bok spelar dels i Sverige
dels i Synien så att jag måste ut. Det

Dear Emma -

Skulle jag höga representationer -
sätta en evig bok -

Tänkt att han ej kunde låta bli att
skrifva. Jag hade varit så snäll och
väntat och så börjar han själv med
ordlån. Det var roligt. Det är allt
bäst att låta mig skrifva så ofta jag
vill. Helt blir jag färdig ända.

I går natt drämler jag så fint om
dig och då jag vaknade var hela
min varslre genomträngd af den
djupa sloft, som man brukar
kalla kärlek. Så var den alltid en-
der första tiden jag kände dig, nu kan
denna fina krydda gånkit ned djupt
i själens och kammer bara vid särskilda
sigtiälliga tillfällen uppi ytan. Jag var
så lycklig emellertid igår, Torso knappast

att ganna men det är så långt
fäst en viss. Jag kommer på
fäst på att han för det g. behållaren

röra mig eller tala eller skrifva
för att det ej skulle dunnsta bort.
Jag tror jag har litet kvar idag och
djest är det omöjligt att vara kvar
i detta klimat. Man blir hård och
tarr. När du åter träffar mig,
får du lof att låta "det" vara uppe
på ytan igen. Jag skall nog vara
snäll ända. Men af allt roligt i
världen, frengar ^{eller} och äro, finns
ingenting så roligt ^{som} att riktigt
älska dig. Jag gör det jämt, men
jag vill känna det också.

Jag hade igår bref från fru
Ollögren. Om jag vare som du,
så tror jag nästan jag ginge upp
till henne, och hörde hela historien.